

OPINIE

Het feit dat reageerders zich achter een schuilnaam kunnen verbergen, verlaagt de noodzaak tot relativering en een heroverweging van standpunt en taalgebruik. FOTO LC

Opiniemakers, laat u niet intimideren

Columnisten en redacties moeten zich niet door reageerders de mond laten snoeren. Het ventileren van ongenoegen en ongerustheid mag geen eenrichtingsverkeer zijn.

MARIA QUIST

In toenemende mate wordt melding gemaakt van het intimideren en beledigen van columnisten en opiniemakers, waarbij volgens een onderzoek van Esma Linneman en Mensje Melchior met name de vrouwen onder hen het moeten ontgelden. Verslaggevers en publicisten die moeten onderduiken en/of professionele hulp zoeken, zijn geen uitzondering.

Als gevolg hiervan besluiten steeds meer nieuwsmedia (voorlopig) te stoppen met online commentaren. Als reden wordt onder andere opgegeven dat de redactie zich bepraadt op een betere manier van interactie met haar lezers en in de toekomst alleen nog reacties opneemt die „inhoudelijk interessant” zijn of een „wezenlijk gesprek” op gang brengen. Naast het beperken van online reageermogelijkheden, wordt het vermijden van hachelijke onderwerpen door sommige columnisten overwogen of al toegepast. Horen, zien en zwijgen.

Van harte hoop ik dat nieuwsmedia hun beleid niet aanpassen door deze intimidatieterror te honoreren. Dat ze geen omtrekkende bewegingen maken, maar voldoende creativiteit, moed en politieke wil tonen, met in het achterhoofd de onvergetelijke dichtregel van H. van Randwijk: ‘Een volk dat voor tirannen zwicht, zal meer dan lijf en goed verliezen, dan dooft het licht.’

Los van het feit dat door te zwichten voor onlineterreur de wereld niet beter wordt, maak je een deel van je achterban monddood. Reageren getuigt van betrokkenheid. Er zijn lezers die met kennis van zaken,

hun instemming, kritiek of aanvullingen leveren op een opinieartikel, en hun mening goed weten te verwoorden.

Er zijn echter ook, in veel gevallen verontwaardigde, lezers die hun hart willen luchten maar door opleiding of wat dan ook, minder bij machte zijn om hun standpunt voldoende „inhoudelijk interessant” te ventileren. De machteloosheid verergert de boosheid en ze spuien hun gal. Het feit dat ze zich achter een schuilnaam kunnen verbergen, verlaagt de noodzaak tot relativering en een heroverweging van standpunt en taalgebruik.

Een deel van de oplossing ligt zó voor de hand: maak anoniem reageren onmogelijk! Wanneer opposenten een gezicht en een naam krijgen, worden ze al minder bedreigend. De mogelijkheid is er dan om contact te zoeken, het een en ander uit te praten of wanneer het echt te gortig is, aan te pakken. Want hoewel haatmail en online pesten een kwalijke invloed hebben en in aantal lijken toe te nemen, mag bij het ventileren van ongenoegen en ongerustheid, zeker in de media, geen sprake zijn van eenrichtingsverkeer.

Zowel opiniemakers als hun lezers dienen de ruimte te krijgen. Wanneer reageerders zich niet langer achter een schuilnaam kunnen verbergen, worden primaire, ongepaste, reacties grotendeels voorko-

men. Een naam zegt niet alleen wie je bent, maar ook waar je publiekelijk voor staat.

En pittige, kritische stukjes dienen uiteraard te worden toegelaten, want laten we wel wezen, columnisten en opiniemakers kunnen er ook wat van, waarbij de dames zich niet onbetuigd laten. Ze kunnen mensen en reputaties maken en breken. Ze kunnen je bloed laten koken. Emotionele reacties en een stevig weerwoord incasseren vormen logischerwijs een onderdeel van hun werk. In het verleden heb ik meerdere malen met bedreigingen te maken gehad. Je kunt pech hebben, maar volgens de statistieken worden ze zelden uitgevoerd. De kans op een verkeersongeval is vele malen groter.

Weg dus met die anonimiteit. En ja, dat kan best, het is ook gelukt om alle openbare voorzieningen rookvrij te maken. Het is al veel vaker voorgesteld, maar tot nu toe wordt er met een grote boog omheen gelopen. Waar blijft de politieke partij die dit op zijn agenda zet en gaat aanpakken?

Columnisten en redacties, laat u niet intimideren. Doe een beroep op de politiek. Wees creatief en blijf ook open staan voor reageerders die mogelijk verbaal wat minder sterk zijn, maar wel recht uit hun hart hun verontwaardiging of ongerustheid uitspreken over de puntige opinies van uw columnisten. De lezer verdient een optimale afspiegeling van wat er bruist, borrelt en broeit in de samenleving.

Maria Quist is gepensioneerd actievoerder en opiniemaker te Dwingeloo.

**Een naam zegt
waar je
publiekelijk
voor staat**